

Source :

มติชน

Date : 8 พ.ย. 2560

Page : 16

No: 60384013

อย่าเห่อไฟฟ้าแดด

ขั้อสรุปหนึ่งจากการประชุมโต๊ะกลมระดับรัฐมนตรีพลังงานเอเชีย ครั้งที่ 7 (AMER7) เมื่อเร็วๆ นี้ คือ บรรดาระัฐมนตรีตระหนักว่าการลงทุนด้านพลังงานหมุนเวียนและเทคโนโลยีจะยังคงดำเนินต่อไป เพื่อเข้าสู่ยุคเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน

ขณะนี้หลายประเทศตื่นตัวเรื่องพลังงานหมุนเวียนกันมาก ซึ่งมีหลากหลายแนวทาง

ที่ฮือฮากันมากต้องยกให้ โครงการ “**โรงไฟฟ้าพลังความร้อนแบบรวมแสงอาทิตย์**” หรือ Concentrated Solar Power (CSP) กำลังการผลิต 700 เมกะวัตต์ ใหญ่ที่สุดในโลก ที่นครรัฐดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ยูเออี)

โรงไฟฟ้าซีเอสพี เป็นการนำความร้อนจากแสงอาทิตย์มาต้มน้ำ สร้างแรงดันไอน้ำไปหมุนกังหันไอน้ำโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแทนการใช้เชื้อเพลิง ต่างจากการผลิตไฟฟ้าจากแผงโซลาร์เซลล์ ที่ใช้วิธีการเปลี่ยนความเข้มของแสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้า

วิธีผลิตแบบซีเอสพี เป็นเทคโนโลยีอีกก้าวที่ช่วยลดข้อจำกัดของพลังงานแสงอาทิตย์ที่มีความไม่แน่นอน ให้มีความแน่นอนมากขึ้น แต่ต้องแลกกับต้นทุนที่แพงกว่าแบบโซลาร์เซลล์ถึง 2-3 เท่าตัว

โรงไฟฟ้าซีเอสพี เป็นส่วนหนึ่งในโครงการ Mohammed bin Rashid al-Maktoum Solar Park ระยะที่ 4 มูลค่าการก่อสร้าง 3,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 136,500 ล้านบาท มีเสาแกนสูงที่สุดในโลกถึง 260 เมตร ใช้พื้นที่ 23,400 ไร่

ส่วนค่าไฟฟ้าอยู่ที่ 7.3 เซนต์ต่อหน่วย หรือราว 2.60 บาทต่อหน่วย แม้จะแพงแต่ข้อดีคือสามารถเพิ่มระยะเวลาการผลิตพลังงานแสงอาทิตย์จากวันละ 4-5 ชั่วโมง แค่วันกลางวัน เป็นวันละ 12-15 ชั่วโมง จึงตอบสนองความต้องการไฟฟ้าทั้งช่วงที่ไม่มีแดด หรือช่วงที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้ามากในยามค่ำคืนได้ นอกจากนี้ ยังสามารถสั่งเดินเครื่องเพิ่มหรือลดตามความต้องการของระบบไฟฟ้าได้

โครงการโรงไฟฟ้าซีเอสพีนี้ เป็นส่วนหนึ่งของแผนจัดหาพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ถึง 5,000 เมกะวัตต์ ในปี 2563 ของดูไบ

แต่กระนั้นก็ตาม ดูไบยังต้องการโรงไฟฟ้าที่จะช่วยสร้างความมั่นคงในการผลิตไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนระบบไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนที่มีความไม่แน่นอนอยู่ โดยเมื่อปี 2559 ที่ผ่านมา ดูไบจึงก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินอีก 4 โรง กำลังผลิต 2,400 เมกะวัตต์ จะจ่ายไฟฟ้าได้ในปี 2563

สำหรับประเทศไทยก็มีโรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ระบบรวมแสง อยู่ที่ จ.กาญจนบุรี เป็นรายแรกในอาเซียน จำหน่ายไฟฟ้าเข้าระบบให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) เพียง 4.5 เมกะวัตต์ แต่ลักษณะของแสงของไทย เป็นแบบสะท้อนมากกว่าแบบตรง ทำให้แสงที่ตกกระทบแผ่นสะท้อนมีค่าความร้อนไม่สูงเท่าที่ควร ทำให้ประสิทธิภาพของโรงไฟฟ้าต่ำ

จากข้อมูลของสถาบันวิจัยด้านแสงอาทิตย์ ไทยมีความเข้มรังสีเฉลี่ยต่อปี 1,800-1,900 กิโลวัตต์ชั่วโมง/ตารางเมตร ขณะที่ดูไบมีความเข้มรังสีเฉลี่ยต่อปีประมาณ 2,400 กิโลวัตต์ชั่วโมง/ตารางเมตร มากกว่าไทยถึง 30%

นอกจากนี้ ต้นทุนการผลิตของดูไบถูกมาก ทั้งค่าที่ดิน เงินกู้ดอกเบี้ย ภาษี และค่าแรง ถูกกว่าไทยมาก ดังนั้น หากไทยจะผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์เหมือนดูไบ คงไม่ง่าย

อย่างไรก็ตาม ไทยยังให้ความสำคัญกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะโรงไฟฟ้าแบบชีวมวล ซึ่งมีผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กยื่นข้อเสนอขอขายไฟฟ้าในโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนแบบเอสพีพี ไฮบริด ปี 2560 มากถึง 85 โครงการ ปริมาณไฟฟ้าเสนอขายรวม 1,644 เมกะวัตต์ มากกว่าเป้าหมายที่จะรับซื้อเพียง 300 เมกะวัตต์ หรือเกินกว่า 5 เท่า

แนวโน้มพลังงานหมุนเวียนยังคงมาแรง แต่สำหรับประเทศไทยต้องดูบริบทต่างๆ ให้ดี หากสามารถพัฒนาให้พลังงานหมุนเวียนมีการผลิตที่มีความแน่นอนได้ นับเป็นเรื่องที่ดี

แต่อย่าเห่อกันมากเกินไป โดยเฉลี่ยพลังงานหลัก ที่ยังเป็นเรื่องจำเป็นในช่วงเปลี่ยนผ่าน มิเช่นนั้นอาจทำให้ห่างไกลจากเป้าหมายไทยแลนด์ 4.0

สัญญา รัตนสร้อย